

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 15.3.2004 61. vuosikerta Numero 1 Sivu 14

Viljelijäkouluissa tutkimustieto käytäntöön

Meeri Komulainen, ProAgria Maaseutukeskusten Liitto

”Aiemmin rehu loppui aina kesäisin, eläimet laihtuivat ja jouduin myymään niitä halvalla hinnalla pois. Nyt ostan itse markkinoilta edullisesti vasikoita ja lihotan ne myyntikuntoon”, kuvaa egyptiläinen viljelijä Khalil Farag Khalil muutosta tilansa karjanhoidossa El Tal El Kebirissä Ismailiassa. Hän kiittää tästä Waheed Ezzatia, jonka vetämä viljelijäkoulu auttoi häntä järkiperäistämään eläinten ruokintaa.

Waheed työskentelee neuvojana Suomen ja Egyptin yhteisessä maataloustutkimushankkeessa. Siinä on koulutettu syksystä 1999 alkaen 15 - 20 neuvojaa ja eläinlääkäreitä vuosittain pientilallisten viljelijäkoulujen ohjaajiksi. Viljelijäkouluissa paikallista tutkimustietoa on viety Ismailian maatilojen käyttöön.

Neuvonta ei tavoita tarvitsijoita

Ismailian maatalous on egyptiläisittäin melko edistyksellistä. Vihannesten ja hedelmien viljely on yleistä, mutta niiden markkinahintojen viime vuosien rajut ailahtelut ovat saattaneet pientilat ahtaalle.

Lisätuloja ja vakautta haetaan maidon- ja lihantuotannosta. Reilulla kolmanneksella kuvernoraatin 30 000 maatilasta on lehmiä tai puhveleita, mutta karjanhoidon osaajat ovat harvassa. Nautojen ruokinnan perusteita tai rehukasveja ei tunneta, viljelytekniikassa on puutteita, eläinainees on heikkoa ja pieniä karjoja vaivaavat loiset ja tarttuvat taudit.

Maatalousneuvojia Ismailiassa on toista tuhatta. Neuvojien heikko koulutus pohja, käytännön kokemuksen puute ja huono palkka syövät kuitenkin terän toiminnalta. Myös lähihistorian rasitteet painavat: viljelijöiden on vaikea luottaa valtion virkakoneistoon, joka vielä 1980-luvulla pilkuntarkasti määräsi, mitä itse kukin sai viljellä, ja lopuksi pakotti myymään osan sadosta valtiolle sen määräämään hintaan.

Radio, TV ja lehdet välittävät jonkin verran maatalousuutisia, mutta se ei yksin riitä tueksi viljelijälle, joka haluaa kehittää tilaansa. Noin puolet alueen viljelijöistä osaa lukea.

Viljelijäkoulu oppimisen apuna

Suomalais-egyptiläinen hanke on pyrkinyt kehittämään pientilojen, neuvojien ja tutkijoiden yhteistyötä sekä tiedon ja kokemusten vaihtoa viljelijäkoulujen avulla.

Hankkeen viljelijäkoulut ovat eräänlaisia tupailan ja pellonpiennartilaisuuden risteytyksiä, joihin viljelijät kokoontuvat nimikkoneuvojansa kanssa kahden viikon välein koko kasvukauden ajan. Ryhmissä on 8 - 15 jäsentä - miehiä, naisia tai molempia.

Istunnoissa käydään läpi edellisen tapaamisen pääteemat ja niistä eteen nousseet kysymykset sekä päivän uusi tietoisuus. Ohjaaja pitää huolen siitä, että kaikki osallistuvat keskusteluun ja tuovat esiin näkemyksensä.

Koeviljelmät ja työnäytöksiä

Ryhmiä omat viljelykokeet ovat viljelijäkoulujen ydin. Niissä on vertailtu, miten jalostettu Egyptin apilan tai sinimailasen siemen tuottaa satoa verrattuna maatiaislajikkeisiin. Lisäksi on kokeiltu siemenen bakteeriympäystä, opeteltu tunnistamaan rikkakasveja ja kasvintuhoojia, mitattu satomääriä ja opiskeltu oikeaa korjuutekniikkaa. Koekentän kasvustoa arvioidaan joka tapaamiskerralla.

Ryhmissä on perehdytty myös rehujen säilöntään ja satojätteiden käyttöön rehuna. Riisin ja vehnän oljen ureakäsittely on työnäytösten myötä nopeasti yleistynyt kuvernoraatissa. Säilörehua on tehty sekä maissista että maapähkinän varsista.

Tutkijat jakavat työnäytöksissä lisätietoa ja saavat palautetta siitä, miten viljelijät ottavat uudet viljelykasvit tai suositukset vastaan.

Nais- ja miesneuvojat toimivat viljelijäkoulujen vetäjinä tasaveroisesti. Heitä valmennetaan vuoden verran ennen itsenäisen kenttätöiden aloittamista. Neuvoja kouluttavat Ismailian tutkimusaseman tutkijat ja kolme osallistaviin neuvontamenetelmiin perehtynyttä valmentajaa.

Ryhmästä tukea päätöksentekoon

Lähes 800 viljelijäryhmää on osallistunut vuoden mittaiseen viljelijäkouluun. Tärkeimpiä syitä mukanaoloon ovat kenttäkokeet ja työnäytökset, ammattitaitoisen neuvojan ja eläinlääkärin tuki sekä ryhmäläisten kanssakäyminen.

Kaikkiin muutoksiin liittyy aina riski, todellinen tai kuviteltu. Viljelijäkoulussa uusien työtapojen etuja ja haittoja on voitu arvioida yhteisesti. Seuraavalla kasvukaudella kukin viljelijä on ryhtynyt soveltamaan sitä, mitä pitää hyödyllisenä omalla tilallaan. Kun pioneerit ottavat tuottoisat menetelmät omikseen ja jalostavat niitä edelleen, muut seuraavat ennen pitkää perässä.

Lisätietoja: meeri.komulainen@proagria.fi

puh. 020 7472 470

Meeri Komulainen

Suomalais-egyptiläisen hankkeen viljelijäkouluissa kehitetään pientilojen, neuvojien ja tutkijoiden yhteistyötä sekä vaihdetaan tietoja ja kokemuksia.